

Ο ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΩΛΗΡΩΤΕΑΙ

Συντάκτης : ΚΑΛΔΙΟΣΤΡΟΣ

Ἐν Μυτιλήνῃ . . . . . Γρ. 30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει . . . . . » 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . . . Φρ. Χρ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Ἀρχοντομαχαλᾶ.

Ἐπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

τον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον

Δεύτερός μας εἶναι χρόνος
καὶ πηγαίνομε σωφρόνως.

Σαράντα τέσσαρ' ἀριθμὸς
καὶ ὁ ἴδιος ρυθμὸς.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα τοῦ Νοέμβρη δεκανιὰ
καὶ ἀνάστατους μᾶς ἔχουν καὶ ἐκ νέου τὰ Χανιά.

Ὁ Μιχάλης που
ομιλεῖ περὶ τοῦ τούτου.

Μιχ. Νέα ζητεῖς, βρέ Μουσταφᾶ, εἶνα
ἀν μὲ ρωτᾶς γιὰ Κρητικὰ, τὰ μὲν μὲν
τὰ ἴδια ξαναγίνονται, τὰ ἴδια περασμένα,
ὁ ὄρκος εἶνε ἄκυρος καὶ ἄκυρα τὰ πάντα,
καὶ μένουν εἰς τὴν θείσιν των τὰ Ὑπατα ἀκόμα,
χωρὶς κανέναν νὰ μπορεῖ, νὰ μᾶς τὰ καταρρίψη,
γιατὶ εὐρίσκοντα: φηλὰ, πολὺ φηλὰ 'π' τὸ χῶμα
καὶ μένουν ἐναέρια καὶ φεύγουν εἰς τὰ ὕψη.

Γι' ἄλλο κανὲ μὴ μὲ ρωτᾶς τὴν ἐβδομάδα τούτη
δὲ ξέρεις πῶς μᾶς ἐκλείσῃ τρικουβερτη χολέρα,
πῶς γύρω μας ξαπλώθηκε στὸ κράτος πέρα πέρα
καὶ νέα δὲν μᾶς ἔρχονται κι' ἀλέθουμε κουρκοῦτι;

Ἄλλ' ὅμως γιὰ τὸν τόπο
ποῦ τώρα τὸν προσέχω,
χωρὶς κανέναν κόπο,
πολλὰ ποικίλα ἔχω.

Δύο ἔφερε μοχθοῦσα γίγαντας ἡ Μυτιλήνη
καὶ ἐτάραττε τὰ πάντα καὶ τὸ κράτος συνεχίνει.
Ἄτλαντα καὶ Διαγόραν, πλὴν ἐξέπνευσεν ἐφέτος,
τοῦ Συντάγματος τὸ τρίτον τὸ σωτήριο τὸ ἔτος,
καὶ ὁ ἕτερος τῶν δύο, ὁ κλεινὸς ὁ Διαγόρας,
τὸ παλλάδιον τὸ μόνον τῆς λεσβιακῆς μας χώρας.

Δὲν σοῦ φαίνεται, πλὴν ὅμως
πῶς κι' οἱ δύο σὰν ἀνόμως
ἐτινάξανε τὰ κῶλα,
σὰν νὰ πῆραν καμμιά φόλα,
μυστικῶς καὶ ἀοράτως,
σὰν νὰ ἤθελε τὸ κράτος,
τέτιους γίγαντας νεκροὺς
ποῦ τοὺς νόμιζεν ἐχθροὺς;

Κι' ἂν εἶν' αὐτὸ, βρέ Μουσταφᾶ, εἶναι δουλειὰ δική σου,
σὰν ἔβλεπες τὰ τύμπανα, σὰν ἔβλεπες τὰ κάρρα,
καὶ σῆμα σοῦ ἐφαίνετο ἀκόμα κι' ἡ δεκάρα,
ποῦ νὰ βαροῦνε ἐνοιωθῆς ὑγρὰ μέσ' τὸ βρακί σου.

Τώρα δὲν ἔχεις, ἡσυχος, θὲ νὰ κοιμάσαι πλέον,
χωρὶς νὰ δνειρεύεσαι φεσάτηδων κινήσεις,
χωρὶς νὰ ἔχῃς νύγματα καὶ φύλλων καὶ κορέων,
Ἄγᾶς ὡς πρῶτ' ἀληθινὸς καὶ δίχως παραισθήσεις.

Θέλεις και άλλα να σου πω θέλεις ν' ακούσης κι' άλλα καινούργια πώχ' ο τόπος μας, που δλο μπρός πηγαίνει κι' αν έχασε τους γίγαντας, δέν έκλαψε μιὰ στάλα γιατί' άλλα κατεργάζεται και άλλα τώρα φαίνει;

Δέν ακουσες, δέν έμαθες, δέν πήγες και δέν είδες πόσαις χρυσαίς μάς τρέφουνε τής προκοπής έλπίδες, που νύχτα τόσο εργάζονται, άκάματοι δασκάλοι και διαλέξεις κληρικοί και ιατροί και άλλοι μάς δίνουν δλοπρόθυμοι και σπέρνουνε τὰ φώτα και δλοι μας τεντώσαμε στη διδαχή τὰ ότα, και θα γενοϋμε σύντομα λαμπάδες και φωστήρες του κράτους μας στολισμχτα, του έθνους μας σωτήρες;

Κι' αν σου φανή, βρε Μουσταφά, στον ύπνο καμιά μέρα πώς κάτι κρύπτεται κι' εκεί, στα λόγια στον άέρα, καμιά σημαία, τύμπανο, μετάλλιο ή κάρρο και πάρης κανέ δάσκαλο για Έλληνα φαντάρο, να ξέρης πάλι λείψανο πώς θα χουμε καινούργιο, γιατί' είνε το κεφάλι σου άγέδικο και ούργιο.

Θέλεις και άλλα να σου πω νεώτερα παντοία πώς έγινε ή νήσός μας των φώτων ή έστία, άπέραντο κι' ασύγκριτο σοφίας περιδόλι και μέλλουμε να γίνουμε γαζέτατζηδες δλοι; μ' ένα παπά γαζέτατζη, κινούργιο μανιτάρι, πώς άλλη πάλι φύεται γαζέτα στο Πλωμάρι, κι' δλο γαζέτες φύονται κι' δλο τυπογραφεία και έχουμε και «Μόρφωσι» και θα χουμ' «Έκκλησία»;

Δέν βλέπεις τίποτε σ' αυτά, βρε Μουσταφά, κομματι να σου χτυπά άλλοιώτικα, σαν υποπτο στο μάτι και δέν φοβάσαι μη μ' αυτά γενοϋμε πρεντσιπάτο, με μιὰ κλωτσιά στης θάλασσας δέν τὰ πετᾶς στον πάτο;

Έχω και άλλα να σου πω καιρό δέν έχεις δμως γιατί τουφέκι να βροντᾶ ακούω αποτόμως και τρέχα πρώτα στοϋ Ίδριζ τή νέα φασαρία και σαν γυρίσης πιάνουμε τήν ίδια ιστορία.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Γλωσσικόν ζήτημα.

Ο μικρός Μιμής έρωτᾶ τον πατέρα του:

— Μπαμπά, γιατί λένε μητρική γλώσσα και δέν λένε πατρική γλώσσα;

— Γιατί παιδί μου οι μητέρες μιλοϋν περισσότερο από τους πατέρες

ΣΤΟΥΣ ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ του ΜΑΝΩΛΑΚΗ Γ. ΛΥΔΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑΣ ΕΠ. ΚΟΥΠΠΑ

Με τί λουλούδια άνέγγιχτα
και μύρα να σᾶς ράνω
και που να εύρω το ρυθμό
και που την άρμονία
για να γιορτάσω τη χαρά
στη λύρα μου επάνω
και να ναι το τραγούδι μου
ούράνια ψαλμωδία;

Όλα γιορτάζουν γύρω σας,
άστέργια και λουλούδια,
κι' οι παναρμόνιοι ρυθμοί
τονίζουν τα τραγούδια
στο ταίριασμα τ' ασίγκριτο,
το άρμονικό των δυό σας,
στη μά σας και των δυό ψυχή,
τον ένα τον παλμό σας.

A. A. Μαριγλής

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ένεκα του γεννηθέντος ζητήματος, αν τα μυθιστορήματα πρέπει να διαδάζονται ή όχι, ο «Σκορπιός» προτείνει δημοψήφισμα των αναγνωστριών και αναγνωστών του και ζητεί τήν γνώμη των τήν όποίαν δύνανται να αποστείλουν και με ψευδώνυμον εις τήν Σύναξιν.

Παρακαλούνται όσοι προσέρχονται πρώτοι εις τας Κυριακάς διαλέξεις της Λαϊκής Σχολής και κυρίες και κύριοι, να πιάνουν όλα τὰ εμπρός καθίσματα για να μην έχη μέρος να περάσουν οι άλλοι και να στέκουν όρθιοι μαζί με τους επιστάτας που φυλάγουν τὰ άδειανά καθίσματα μη φύγουν από τήν θέσιν των.

Καπνοφυλακείον
το κουμάρι

Παρακαλείται ή Διεύθυνσις της Regie να αύξηση τον μισθόν του καπνοφύλακος Παμφύλων για να μη αναγκάζεται ούτος να γδύνη τὰ μικρά παιδιά με το νέον επάγγελμα της σακκούλας κλεισμένων των θυρών.

Εφημεριδοποιείον
ή Μυτιλήνη

Αγοράζονται και πωλούνται και τυπογραφεία. Γίνεται και έξαγωγή οικογενειακώς.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Μια πληγή έπεσε στη Γέρα χειρότερη από τη χολέρα. Είναι ο πυγμαίος Βασιλάκης εφένδης που ξέρει όλα τὰ είδη της τέχνης του παπᾶ. Γδύνει, γδύνει, γδύνει. Οι Γεραγῶτες σχίζουν τὰ ρούχά τους. Δέν έμεινε νέος και μικρός να μην τον απογυμνώση και οι άρμόδιοι ροχαλλίζουν. Όσοφ να γδύση λένε θα μείνουν και άγδυτοι ως ζήση κι' αυτός. Μάλιστα κύριοι άρμόδιοι ως ζήση και κοντά σ' αυτόν ως ζήσουν και άλλοι, όχι βέβαια σεις.

Τσίπουρο άγνό, κρασί και ΚΟΝΙΑΚ σταφυλιού από του Ιωάννου Ματθαίου.

Ὁρθάνοιχτες οἱ πόρτες μας γιὰ σένα, συμπεθέρα,
κ' ἔλα νὰ φᾶς, ἔλα νὰ πιῆς κ' ἐδῶ, κυρὰ χολέρα.

ΠΑΠΑΔΙΚΑ

« Ἐὰν οἱ ἱερεῖς δαιμονίζονται, τίς ἀγιάσει ἡμᾶς ; »

Σὲ κάποια κοινότητα τοῦ νησιῶ μας — ὄνομα καὶ μὴ χωρὶς — μιὰ συμμορία παπάδων, σωστή συμμορία, ἀφοῦ τρώγει πατσά μέσα στὸ Ἅγιον Βῆμα κατὰ τὰς μαρτυρίας ἀξιοπίστων πολιτῶν τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος, ἐσήκωσε σταυροφορίαν ἀληθινὴν ἐναντίον δύο συμπατριωτῶν των ἱερέων, σύμφωνα πρὸς τὰς ρητὰς παραγγελίας τοῦ Χριστοῦ : « Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους » καὶ « ὃ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποιήσης », καὶ τὰ παρόμοια.

Τὸ παπαδικὸν αὐτὸ συνδικάτον ἢ τράστ ἐργάζεται μὲ δραστηριότητα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων του ἐξαπολύσαν ἀνὰ τὴν κοινότητα πολλοὺς πράκτορας, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μίαν μαμὴν, γιὰ νὰ τρέξη νὰ φωνάξῃ μόνον τοὺς συμμορίτας νὰ διαβάσουν « εὐχὴν γεννήσεως » ἢ ἀγιασμοὺς κτλ. Καὶ ἡ μαμὴ αὐτὴ ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της μὲ ἀληθινὴν ἀφοσίωσιν.

Ἴδου καὶ ὁ σχετικὸς διάλογος :

Μαμὴ.— Ποῦ πᾶς, θεῖα Χρήστηνα ;

Χρήστηνα.— Πᾶ νὰ φωνάξω τὸν παπᾶ Κώστα, γιὰ νὰ μ' κἀν' ἀγιασμό.

Μαμὴ.— Κύριαλέησον ! Καλὲ ποιὸν παπᾶ Κώστα ; Δὲ ξέρ'ς ποὺς φτὸς εἶναι διάκους ; Τρέχα στοὺν παπᾶ Παύλου (τὸ συμμορίτη δηλαδή), νὰ σοῦ κἀν' ἀγιασμό πού νά... κοῦκο !

Χρήστηνα.— Ἐν τοῦξερὰ ξιανή, Θεὸς σχουρέσ' τ' μάνα σ'.

Καὶ πάει λέγοντας. Οἱ παπάδες αὐτοὶ νὰ κοιτάξουν νὰ σωφρονοσθῶν, γιὰ νὰ μὴν ἀναγκασθοῦμε νὰ ξαναγράψουμε ὅλους διόλου ξεσκεπάστα μὲ τὰ ὀνόματα.

**

Στὴν ἴδια κοινότητα ἕνας Ἀρχιμανδρίτης καὶ σὲ μιὰν ἄλλη τε-

τράωρον περίπου ἀπέχουσαν, ἕνας ἄλλος Ἀρχιμανδρίτης κατασκευάζουν χαιμαλιά, δηλ. φυλιχτὰ πού ὄμοιος τὰ φορεῖ ἐπάνω του θεραπεύεται ἀπὸ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Ἴδου καὶ ἡ συνταγὴ τῶν φυλιχτῶν αὐτῶν :

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης λιμνάζει τεμάχιον ἀγράφου χάρτου, γράφει ἐπ' αὐτοῦ τὸ « Θεοτόκε Παρθένε », τὸ « Πάτερ ἡμῶν » καὶ τὸ « Ἰ. Χ. νικᾷ » καὶ ἰδοὺ τὸ πᾶν.

Πωλοῦνται δὲ εὐθηνότατα, ἀντὶ 5 μόνον ἀργυρῶν γροσίων. Καὶ τοιοῦτοτρόπως μὲ τὸ ἀσήμαντον αὐτὸ τίμημά κάθε εὐλογημένη χριστιανὴ ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν πανάκειαν αὐτὴν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ « Σκορπιοῦ ».

Προτείνομεν νὰ παραγγελθῶσι καμμιά 20αριὰ χιλιάδες, νὰ κρεμάσουμε ὄλοι ἀπὸ ἕνα στὸ λαιμό μας, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε ὡς φάρμακο κατὰ τῆς χολέρας πού μᾶς ἀπειλεῖ.

Αὐτὸ θαρροῦμε πὸς εἶνε ἔργον τῆς Μητροπόλεως, ἥτις πρέπει νὰ καυχᾶται ὡς ἔχουσα εἰς τὴν ἐπαρχίαν της τοιοῦτους δαιμονίους ἱερεῖς.

Προσεχῶς θὰ παρελάσουν εἰς τὴν Πίνακοθήκην τοῦ « Σκορπιοῦ » αἱ γνωστὰ φυσιογνωμίαι τῶν διαφόρων Σωματείων μὲ βιογραφικὰς σημειώσεις καὶ προσόντα.

Δεχόμεθα παραγγελίας καὶ ἀπὸ τὰ χωριανὰ σωματεῖα.

Ἐπίσης θὰ παρελάσουν οἱ πρόμαχοι τοῦ Μιστριωτισμοῦ, οἱ βέροι Μαλλιαροφάγοι τῆς πόλεως καὶ τῆς νήσου μας.

Μονάχα μὲ τὴ μπύρα ΝΕΚΤΑΡ κάγετε κέρι χωρὶς νὰ γαλαῖτε τὸ στομάχι σας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

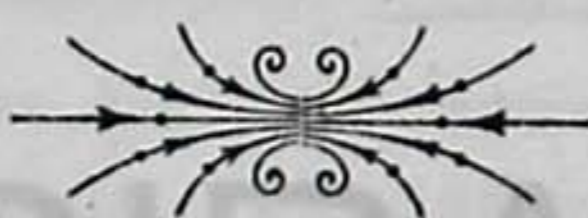
Μα ήμεις τόν ξέρουμε τόν Χρ. . . . Είναι μὲν σὰν ποῦ μᾶς τόν γράφετε, ἀλλὰ εἶναι καὶ σὰν ποῦ δὲν μᾶς τόν γράφετε.

Κάνει μὲν προξενιὲς ὅπως γράφετε ἀλλὰ δὲν τὶς κάνει γιὰ νὰ πάρη μωσιτείες ὅπως λέτε, παρὰ γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του.

Ὅσο γιὰ τὰ *λάστιχα* δὲν εἶναι πολυτέλεια, ἀλλὰ φυσικὴ ἀνάγκη ποῦ ἐπιτρέπεται καὶ στοὺς καλογῆρους ἀκόμη. Σεῖς ζῆτε εἰς τὰ χωριά καὶ δὲν εἴσθε συνειδησμένοι στὴν πολυτέλεια αὐτῆ.

Ὅσο γιὰ συνδρομὲς ποῦ μαζεύει πρέπει νὰ εἴσθε εὐχαριστημένοι. Τί σᾶς νοιάζει καὶ μένοι, καὶ ἂν παραδεχθῶμε ἀκόμα πῶς ἀπ' ἀφ' ἑαυτῶν κάνει σπίτια καὶ περιβόλια, δὲν φέρνει συνδρομὲς; Γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σοβαρώτερα, ποῦ γράφετε, θὰ σᾶς τὰ δημοσιεύσουμε καὶ τὸ σκίτσο του ἀκόμα μὲ τὸν ὄρον ὅμως νὰ μὴν ἔχουμε τὴν ἴδια γνώμη μὲ σᾶς ὅπως καὶ σήμερα.

Υ. Γ. Ἄν θέλετε νὰ γραφοῦν τὰ γεγονότα ξηρὰ, ὅπως μᾶς τὰ στέρνετε χωρὶς ἰδικὰ μᾶς σχόλια, τότε, αὐτὸ δηλαδὴ τὸ καταλαβαίνετε, εἶναι πρέπον κατὰ καθῆκον νὰ πληρώσετε περισσότερα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Περιεχόμενα τοῦ πρώτου τεύχους τῆς μελλούσης νὰ ἐκδοθῆ «*Ἐκκλησίας*» :

Περὶ *Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι*.

Περὶ *μύσων σιτευτῶν παρ' ἀνθρώποις*.

Οὐ δεῖ τοὺς ἀέργους παχύνεσθαι τῷ ἰδρωτὶ τῶν ἄλλων.

Χρυσόστομος ὁ πᾶν ὁ ἀπὸ Βασιλικωχωρίων.

Περὶ λιμοῦ, λοιμοῦ, καταποντισμοῦ, στοιχείων, πνευμάτων, διαδόλων, ὄψεων, Σκορπίων καὶ λοιπῶν ἐπιπροσθούτων εἰς τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρόοδον τῆς *Ἐκκλησίας*.

Ἐξεδόθη τὸ β' φυλλάδιον τῆς «*Μορφώσεως*» ὁμοίωτον κατὰ τὴν προσδοκίαν ὅλων μὲ τὸ πρῶτον. Ὑλὴ ἀνταξία τῶν συνεργατῶν καὶ συνεργάται ἀντάξιοι τῆς ὕλης. Διεκόπη ἡ *Ἀλιεὶα τῶν σπόγγων*, ἀλλὰ συνεχίζεται ἡ Οἰκονομία καὶ προσφέρονται πολλὰ ἄλλα παρόμοια καὶ οὕτω δὲν εἶναι αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις τῆς.

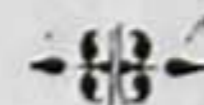
ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Κύριε Δήμαρχε, ἔπρεπε νὰ μὴ γίνῃ ἀρχὴ, τῶρα ποῦ ἔγεινε, πρέπει νὰ μὴ βρῆς τὸ τέλος... Διὰ νὰ ἡσυχάσῃς καὶ σὺ νὰ ἡσυχάσουμε καὶ μεῖς πρέπει νὰ πλακοστρώσῃς καὶ τὸν δρόμον τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὸν δρόμον τῆς βρύσης Χ' Γιαννίκου. Δὲν ξεύρεις πῶς ἅμα δώσης τοῦ ἐνὸς θέλει καὶ ὁ ἄλλος. Ἐπειτα νὰ ποῦμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκιο, αὐτοὶ οἱ δρόμοι θέλουν σιδήμι. Ἐκεῖνος μάλιστα ὁ παράλληλος τῆς ἀγορᾶς ποῦ τὸν πατοῦν ὄλο τρυφερὰ πόδια τοῦ ὠραίου φύλλου ἔπρεπε νὰ εἶναι στρωμένος μὲ τριαντάφυλλα ὄχι μὲ πλάκες· κί' αὐτὸς εἶναι νὰ τὸν κλαῖς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ «*Σκορπιὸς*» στέρνει θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς στὰ δύο ζεύγη τῶν μνηστευθέντων καὶ τῶν ἀξιότιμων οἰκογενειῶν των, *Ἰγνατίου Ι. Κέπετζη*, ἱατροῦ καὶ *Ἐλένης Χρ. Ἀθανασιάδου* καὶ *Σπύρου Χ' Ἀντωνίου* καὶ *Κορνήλιας Α. Μαυρίκου*.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλει ὁ «*Σκορπιὸς*» ὅτι τὸ ἀξιόλογον Σωματεῖον τῆς πόλεώς μας «*Ἀλληλοβοήθεια*», διώρισεν ἱατρὸν τῶν μελῶν του τὸν κ. *Ἰωάννην Μεταξᾶν*.

Συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν.

ΜΠΡΑΒΟ.— Πῶς νὰ μὴν συγκινηθῆ κανεὶς μὲ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀξία ὑποστηρίξεως ἔργα; μὲ τὸν πραγματικὸν καὶ ἀληθινὸν καὶ ἀνυπέκριτο ζῆλον ἐκείνων ποῦ ἴδρυσαν τὴν Λαϊκὴν Σχολὴν καὶ δὲν παύουν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν πρόοδόν της; Ἀφοῦ διοργάνωσαν τὰ νυκτερινὰ μαθήματα ἢ Ἐφορεία μὲ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τῶν φιλομούσων, διοργάνωσαν καὶ εἰς διαλέξεις ποῦ τόσον ὠφελοῦν. Δὲν ἐτελείωσε ὅμως ἐδῶ ὁ ζῆλος τῆς Ἐφορείας. Φροντίζουσα γιὰ τὴν τελειότερη μόρφωσιν τοῦ λαοῦ καταπιάνεται τῶρα νὰ ἰδρῦσῃ καὶ Λαϊκὴν Βιβλιοθήκην. Καὶ ἐλπίζει ὅτι πάλιν οἱ φιλόμουσοί θὰ τὴν βοηθήσουν.

Τέτια ἔργα μὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τέτια Ἐφορεία δὲν μπόρει παρὰ νὰ συγκινήσουν καὶ τὸ «*Σκορπιὸς*» ποῦ δὲν συγκινεῖται εὐκολὰ καὶ ἔργον του εἶναι μόνον νὰ σατυροῖ.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ

Ὁ «*Σκορπιὸς*» συλλυπεῖται τὸν φίλον κ. Κίμωνα Ψακῆν καὶ τὴν ἀξιότιμον οἰκογένειάν του, διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς πατρὸς του ἀειμνήστου Δ. Ψακῆ.

Τὸ *Κουαρτέτο* τοῦ Νικολάου Τζώρτζη θὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του ἀπὸ αὐριον βράδυ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ φιλοπροδού κ. Ἀντωνίου Καραγιάννη.

Ὅλοι τὰς φωτογραφίας σας εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν φωτογραφεῖον «*Σαπφῶ*» τοῦ κ. Συμεῶν Δ. Χουτζαίου ὁδὸς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους φωτογραφικῆς καὶ ζωγραφικῆς ἐργασίας, ἔχον εἰδικὸν ζωγράφον, τὸν κ. Μ. Χατζόπουλον.

Συμ. Χουτζαῖος.

Χειροῦργος ὀδοντογιατρός *Ἄλφα Νικολαΐδης* ποῦ παύουνε οἱ πόνοι σου καὶ μόνο νὰ τὸν ἴδῃς.

Βγαλμένος ἀπὸ εἰδικὸν τοῦ Παρισιοῦ σχολεῖον μ' εὐφήμου μνείας ἀξιοθεὶς νὰ τιμηθῆ βραβεῖον. καὶ κάτοχος μοναδικῶν καὶ νέων ἐργαλείων γιὰ τὴν ὀδοντολογία καθ' ὅλον σου τὸν βίον. καὶ τὰ κούφια τὰ βουλῶναι μὲ χρυσὸν ἀπ' [τὴν Ἀλάσκα

κι' ἂν κανεὶς εἶνε φαφούτης τοῦ περὶ καὶ [νούργια μάσκα γεφυρωτοῦ συστήματος γιὰ μᾶς πρωτοφανοῦς ποῦ νὰ τὴ βλέπῃς μοναχὰ θὰ σοῦ κουνᾷ ὁ νοῦς

Εἰς τοῦ Πάναγιώτη Κούμπα τὴν οἰκίαν κατοικεῖ στοῦ Λουκῆ κοντὰ τοῦ Γούτου καὶ ἂς ἔχ' καθεὶς τὸ νοῦ του νὰ τὸν εὕρῃ δταν θέλῃ, γιὰτ' ἔχ' ὄρα τακτικῆ.